

OPINIÓ

És així com en la cimera que marca la decadència irreversible de l'Església catòlica ha qualificat el Papa al feminisme. El seu cim és el principi de la seva fi i la seva decadència.

La seva destrucció interna té a veure justament amb la forma com ha tractat i vist l'Església a les dones en el món. A les monges com a esclaves sexuals i treballadores domèstiques en relacions de servitud, a les laiques com a font del pecat i portadores de les temptacions, al pensament de les dones com innecessari i tangencial.

Així ens han tractat històricament, perseguint el nostre pensament i les nostres vides i així han acabat, ofegats en un mar de semen putrefacte, on el que no és violador pederasta és encobridor de l'altre.

L'Església catòlica és al costat dels exèrcits una de les institucions que ha apartat completament a les dones i s'ha constituït en un bastió masculí, el resultat d'un procés

Masclisme amb faldilla

Escrit per María Galindo*. La Paz, Bolívia
dijous, 28 de febrer de 2019 12:55

d'exclusió històric és el que teniu a les mans; una institució a la qual el món sencer li reclama avui el més bàsic: respecte als nens i nenes que van tenir el monopoli d'educar i que es van dedicar a violar.

L'Església ha dedicat els seus més grans esforços pastorals a la repressió de la sexualitat, a la conversió del sexe en un pecat i a desenvolupar un catecisme sexual que ens heterosexualitzi a la força, que ens converteixi en abnegades culposes, repressores i resignades mares de Déu. L'Església ha divinitzat als homes sobre la base d'humiliar i denigrar les dones.

Silvia Federici, en el seu llibre *Caliban i la bruixa*, ens refresca la memòria de com és que els capellans van adoptar la sotana, precisament les faldilles. Va esdevenir en la primerenca edat mitjana, quan l'Església havia aconseguit apartar les dones del culte, convertir-les en secundàries i, per tant, va adoptar les faldilles per bisbes, cardenals i capellans en una tasca de substitució simbòlica de les dones dins de l'Església .

Els que històricament representen masclisme amb faldilla són els capellans, els bisbes i els cardenals. El **Papa**, a més de no haver aportat ni una sola solució històrica a la pederàstia a les seves files, el que està fent és projectar el seu ressentiment contra les dones.

El feminisme representa avui la lluita social més desafiant perquè no en té prou amb qüestionar les estructures públiques de la societat, sinó que apunta a les estructures privades: la família, la casa, l'amor, la maternitat o la paternitat. No ho fa de forma gratuïta i arbitrària, sinó perquè sense el qüestionament d'aquestes estructures és impossible revolucionar la societat; sense el qüestionament de l'univers privat i de la forma com es distribueix el temps lliure, el menjar o la garantia de criança de nenes i nens és impossible l'enderrocament del capitalisme i del patriarcat.

El feminisme representa avui la lluita social més desafiant perquè lluny de pensar que és la reivindicació de les dones per ocupar el lloc del "mascle" és el qüestionament del "mascle", dels seus complexos, de les seves limitacions, de les seves violències, dels seus negacions. El feminisme és la invitació al desordre del masculí i el femení, no per construir noves

Masclisme amb faldilla

Escrit per María Galindo*. La Paz, Bolívia
dijous, 28 de febrer de 2019 12:55

hegemonies masculines des de les dones, sinó per desarmar l'ordre binari dels sexes, que és un ordre colonial al servei del capitalisme.

Les batalles del feminisme no són per un salari, sinó per una vida diferent.

Les batalles del feminisme no són per un ministeri o una diputació, sinó per una altra democràcia, una democràcia que no és el vot, sinó la llibertat de ser diferent.

Les batalles del feminisme no són pels pantalons del mascle, des de fa temps els pantalons els hem conquistat i modificat mil vegades, els hi hem posat colors i formes, i els hem convertit en els nostres sense que fer-los servir ens hagi suposat l'adopció dels pantalons com poder.

Les paraules del Papa el col·loquen com el nan polític que és i si em prenc el temps de replicar és només perquè reflecteix el pensament de centenars i milers d'homes que li tenen por al feminisme, perquè pensen que el feminisme és el pla pervers de les dones per fer amb ells el que ells van fer amb nosaltres.

No és així, el feminisme no és masclisme a l'inrevés; és democràcia a l'inrevés, és el món a l'inrevés, és el temps a l'inrevés, és el plaer a l'inrevés. És el revés d'allò que imagines.

***María Galindo és membre de Mujeres Creando. La seva columna, *Desde la acera de enfrente*, es publica a *Página Siete*.**